

sit bagland, så hvis hr. Keld Albrechtsen ville oplyse mig om sagens helt rette sammenhæng, ville jeg være glad for det.

Til sidst Nice og udvidelsen. Ja, den danske regerings synspunkt kan koges sammen i to hovedlinjer. For det første bør Nicetraktaten være den sidste før udvidelsen. Når vi har været igennem traktaten om Nice, så vil en ny traktat, hvis den skal skrives, skulle skrives med deltagelse af de nye medlemslande i Central- og Østeuropa. Det er rimeligt, det er fair, og det vil vi slås for på regeringskonferencen og i den diskussion, der følger.

For det andet er et godt resultat i Nice nødvendigt for udvidelsen. Får vi ikke et godt resultat i Nice, får vi ikke løst de problemer, som stod tilbage fra Amsterdam, alle de institutionelle problemer, og så vil udvidelsen ikke kunne gennemføres, så bliver den forsinket. Derfor er det også et dansk ønske, at vi når et resultat i Nice. Vi vil føle os forpligtet til konstruktivt at bidrage til, at der kommer et resultat i Nice for på den måde at berede vejen for udvidelsen, som EU har forpligtet sig til at gøre det. Vi har lovet de central- og østeuropæiske lande, at vi er klar til udvidelsen fra slutningen af 2002. Det løfte skal vi holde, og det skal i hvert fald ikke være Danmark, der forhindrer, at EU kan holde det løfte.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg synes, jeg må starte med at minde om, at der i disse timer er 500.000 serbere på gaden i Beograd. De har til formål at fjerne Milosevic, der har haft sin afgørende andel i fire krige på Balkan, som er ansvarlig for de mest uhyrlige krigsforbrydelser i nyere tid, og som nu forsøger at stjæle et valg, han forleden klart tabte til oppositionen.

Milosevics dage må være talte. Om det sker i dag eller inden for de nærmeste dage, kan vi ikke vide her og nu. Det er først og fremmest op til det serbiske folk. Demokratiet er som bekendt ikke en given ting. Demokratiet har altid skullet vindes, men demokratiet har altid sejret i det lange løb. Det er på tide, Milosevic også erkender det. Det ville være vanvid, det ville være vanvid at sætte ind med vold og undertrykkelse mod de folkelige demonstrationer, som er i gang i disse timer. Parlamentet er i brand. Folk ønsker demokrati. Det skal ske for dem. Jeg håber meget, det lykkes.

Så til hr. Óli Breckmann og hr. Jóannes Eidesgaard om Færøerne: Må jeg sige, at vi har for-

handling i gang med det færøske Lagting og det færøske landsstyre. Der er fortsat fremdrift i forhandlingerne. Der er ting, der er klaret af, men der er også meget, der udestår. På både Justitsministeriets område og på andre områder er der en række arbejdsopgaver, der arbejdes med for nærværende. Det er vi parat til fra dansk side at fortsætte.

Jeg må også sige, at da jeg lyttede til hr. Jóannes Eidesgaards indlæg om Rasmus Effersøe og hans og Færøernes historie, forstår jeg meget vel parallellen til nutiden. Det er desværre ikke altid, at historien gentager sig. Men vi kan godt lære af den, og jeg synes egentlig, det var kloge betragtninger. Det med det hele eller ingenting har jo ofte ført os over i noget andet, end vi egentlig ønskede.

Jeg må sige om suverænitetshandlingerne, at jeg har sagt til lagmanden, at vi er helt parat til at fortsætte forhandlingerne. Vi har defineret nogle arbejdsopgaver. Så har jeg samtidig sagt til hr. Óli Breckmann og til hr. Jóannes Eidesgaard, at jeg naturligvis også har fulgt meget nøje med i den færøske debat, mærket mig de forskellige signaler, der i den seneste tid er kommet fra Færøerne, også fra medlemmer af landsstyrekoalitionen. Jeg ser dette som en del først og fremmest af Færøernes egen debat og dermed også en intern diskussion om afklaring af de vigtige spørgsmål.

Jeg har pålagt mig selv nogle begrænsninger for, hvor langt jeg kan gå i dag i debatten her, for jeg kunne meget let komme til at gribe ind i den færøske diskussion. Det vil jeg meget nødt. Jeg vil blot gentage den danske regerings tilsagn om at forhandle med det færøske landsstyre på de præmisser og på det grundlag. Lagting og landsstyre beslutter, og endnu en gang bekræfte, at det bedste for Færøerne og for os er, at der er bred samling, bredest mulig samling både i Lagting og i det færøske folk om den løsning, vi skal finde frem til.

Jeg finder ligesom hr. Jóannes Eidesgaard, at sproget, historien, Olai, og det at være færing naturligvis er uden for diskussion på Færøerne, går jeg ud fra. Det var ikke heldt uden for diskussion i den folkeafstemningsperiode, vi lige har været igennem, altså i Danmark, kan jeg sige til hr. Jóannes Eidesgaard. Da var der næsten til tider en diskussion om, hvem der var mest dansk, og jeg var derfor meget glad for hr. Jóannes Eidesgaards bemærkninger, for danske er vi alle sammen, ligesom færingerne alle sammen er færing på Færøerne – og her i øvrigt. Det